

Umbrien

Italiens grønne hjerte

Hvad angår turisme har Umbrien altid stået noget i skyggen af Toscana. Og det er faktisk synd! Oplevelsesmæssigt har Umbrien nemlig utrolig meget at byde på, - både hvad angår natur og kultur.

Tekst & foto: Svend Petersen

På en campingtur til Rom og Pompei sidste år blev vi meget betaget af det smukke umbriske landskab, vi kørte igennem. Ikke mindst blev vi dybt fascinerede af de maleriske, små bjerglandsbyer med kirken liggende øverst oppe og med byens solsvedne huse liggende i en krans tæt omkring. Her måtte vi simpelthen tilbage til – og sådan blev det! Umbrien blev årets feriemål.

Valfartsbyen Assisi

Vores første stop i Umbrien var Assisi, hvor vi boede på den store 'Camping Internazionale Assisi', som lå godt et par km uden for selve byen. En meget velordnet plads med alt det, de fleste campister ku' tænkes at få brug for: pool, bar, mini-marked, shuttlebus til hhv. Perugia og Assisi osv. Et par af de store bureauer, som udlejer telte, var repræsenteret på pladsen, ligesom der var en del hytter. Vi fik tildelt en plads, hvor vi kunne ligge i skyggen af nogle blomstrende lindetræer. Bierne havde enormt travlt med nektarindsamlingen - med det resultat, at bil og campingvogn blev oversået med

et tykt lag kronblade fra lindeblomsterne. Når vi havde valgt Assisi som et af vore feriemål, skyldtes det ikke mindst ønsket om at se den imponerende Basilica di San Francesco, som kan ses vidt omkring i landskabet. Overalt i byen er der et mylder af turister af enhver tænkelig nationalitet. Desuden møder man mange nonner og munke, som vi skønner er på pilgrimsfærd til Assisi - ikke mindst til Den hellige Frans' grav i krypten under kirken. Eller rettere: kirkerne, da der faktisk er tale om et meget sælsomt kirkebyggeri i 2 etager. Vi har i hvert fald aldrig tidligere set to separate kirker bygget oven på hinanden, - hvortil kommer et kloster, som er opført ved siden af og bygget sammen med dem. Byen kaldes af nogle en kulisse med dens mange pyntelige stræder, små gyder og væld af blomster fra altanerne. Vi synes nu, det er en meget smuk by! Men sikkert er det, at byen virkelig også er et turistgedemarket af værste slags. I souvenirkioskerne kan man fx købe religiøse krucifikser samt små altre og billeder i enhver udformning af Den hellige Frans side om side med smagløse karikaturer af letlevende munke og nonner.

Assisi blev i september 1997 ramt af et voldsomt jordskælv, som beskadigede mange huse i byen, som den dag i dag visse steder er én stor byggeplads. Skælvet gik bl.a. voldsomt ud over den øverste af kirkerne i San Francesco basilikaen. Taget her styrtede ned og dræbte 4 mennesker. Desuden blev uvurderlige freskomalerier ødelagt. Både kirken og det meste af kunstkattene er nu rekonstrueret og kan nydes af de tilrejsende.

I skærende kontrast til alt turisthurlumhejet i byen var det en gribende oplevelse at komme ned til Frans' grav i krypten under den nederste kirke. Vi har gennem årene besøgt mange katolske kirker sydpå og set, hvilken hengivenhed og ærbødighed, der her vises de kirkelige symboler. Men vi har aldrig oplevet det stærkere, end hernede i halvmørket. En meget, meget intens oplevelse. Men mange af dem, vi var sammen med ved graven, har måske også rejst den halve jord rundt for en kort tid at dvæle og bede ved de jordiske rester af denne lille mand, som i 1210 stiftede Franziskanerordenen. Med campingpladsen som base var vi på flere dagture rundt i det smukke, umbriske landskab, som bød på helt unikke oplevelser.

Vi besøgte flere af de førnævnte, små charmerende bjerglandsbyer, hvor man kan undre sig over placeringen allerøverst på en bjergknold – som regel med kirken som midtpunkt. Hvordan pokker har man tilbage i historien skaffet frisk vand til folk så højt oppe? Skyldtes placeringen i sin tid strategiske hensyn? Man fristes til at tro det.

Tur til vinbyen Orvieto

Kommer man langt ud på landet, skal man i mange af disse småbyer lede længe efter andre turister. En af de lidt større byer, vi besøgte, var Orvieto, som i hvert fald ikke bliver forbigået af turister. En smukt beliggende by, som ligger i

godt 300 meters højde på et bjerg af vulkansk oprindelse. Fra bymuren har man den flotteste panoramaudsigt ud over et stort antal vinmarker og olivenlunde. Mange vil fra vore butikker herhjemme kende Orvieto for de meget dejlige hvidvine, som bli'r produceret her. Det var nu ikke hvidvin, vi købte i en af de lokale cantina'er; derimod var det en dejlig sangiovese rødvin, vi fik hældt på vores medbragte dunk. 5 liter for 6 euro - sådan! Det er ikke kun i Frankrig, det kan betale sig at have sin egen dunk med...

Men ellers er Orvieto kendt for sin domkirke, som går for at være en af Italiens smukkeste. Det kunne vi godt fornemme, selv om facaden var dækket af et stort byggestillads pga. restaureringsarbejde. For et par aldrende skolelærere var det pudsigt på kirkens mure at se eksempler på middelalderens anskuelighedsundervisning i religiøse spørgsmål. Der var ikke overladt meget til fantasien om, hvad der ventede én på den yderste dag - selvfølgelig afhængigt af, hvilket levned man havde ført.

Landskabelig perle

Den naturoplevelse, som i denne sommer har brændt sig aller mest fast hos os, og som vil stå i vores bevidsthed i mange år, var en tur ind over den store og meget smukke højslette Piano Grande i Parco Nazionale Monti Sibillini i godt 1400 meters højde. Hen over den enorme, fugtige slette gik der en nærmest uendelig, snorlige, smal asfaltvej.

Her i sommersonen var den flade slette dækket af et væld af vilde blomster i alle farver, heraf flere sjældne, alpine arter. Ind imellem på den saftigt grønne flade var der dyrkede felter med stærkt gult lysende rapsmarker eller marker med rød-kløver med myriader af summende bier. Ubeskrivelig smukt med de sneklædte tinder i Gran Sasso massivet i baggrunden. Gran Sasso er en del af Abruzzer-bjergene.

Overalt i Assisi støder man på munke og nonner, som fra alverdens lande er valfartet hertil. Her er to fotograferet på Piazza del Comune.

Stor og mægtig rejser San Francesco basilikaen i Assisi sig over det umbriske landskab med Subasio-bjerget i baggrunden. Selv om der stadig repareres på de skader, bygningen fik ved et jordskælv i 1997, er den nu fuldt tilgængelig for besøgende.

Umbrien

Campingpladser, vi besøgte i Umbrien:

Camping Internazionale Assisi
San Giovanni in Campiglione 110
I-06081 Assisi
www.campingassisi.it

Camping Monti del Sole
Strada di Borgheria 22
I-05035 Narni
www.campingmontidelsole.it

1. Corso Cavour er hovedgaden i Orvieto.
2. Orvieto er kendt for sin meget spraglede keramik og smede-jernsarbejder.
3. Rapsmark neden for den lille bjergby Castelluccio, som ligger i 1452 meters højde på den smukke Piano Grande slette.
4. For 2200 år siden skabte de gamle romere i forbindelse med et afvandingsprojekt dette smukke natursceneri med navnet Marmorvandfaldet et par km øst for byen Terni i Umbrien.
5. På campingpladsen 'Monti del Sole' fik vi med venlige italieneres hjælp bakset Hobby'en på plads mellem træerne i skoven. Det gav herlig, sval skygge i den hede italienske sommer.
6. En fårehyrde vogter sin flok på Piano Grande slette.

De få, kridhvide skyer, der drev hen over den dyblå himmel, havde kun dekorativ effekt og bidrog til den perfekte naturoplevelse.

Ude på sletten mødte vi en fårehyrde, som sammen med sin hund vogtede en stor flok får. Hvornår har vi sidst oplevet det herhjemme?

Lidt neden for den lille flække Castelluccio - men stadig på sletten - lå der noget, der mest af alt mindede om en sigøjnerlejr; men det var vist nok en selvbestaltet, uorganiseret campingplads med en snes campingvogne og autocamper. Det virkede meget klondike-agtigt!

Landlig idyl midt i Italien

Inspireret af vore udflugter fra Assisi havde vi fået lyst til at komme lidt længere sydpå i Umbrien. Gerne til en mindre campingplads uden de mange stjerner - og gerne i naturskønne omgivelser. Sådant en plads fandt vi lidt uden for en lille bjergby, Narni i det sydvestligste hjørne af Umbrien. Da vi var kommet helskindet gennem byen, hvor vi følte, at der var så snævert, at vi vist burde have haft sidespejlene slået ind, var vi glade for, at vores vogn er en 460'er, og at den ikke er 2,50 m bred. Efter yderligere et par kilometers kørsel ud af byen fandt vi frem til pladsen ude ad en lille, gruset sidevej. Vi var midt i siestaen havnet på en lille, rigtig hyggelig, italiensk fastliggerplads, liggende ind mellem træerne i en eskov.

Campingfatter, som kom os i møde ved indkørslen, kunne hverken engelsk eller tysk. Men han og jeg fandt ud af, at vi hver især ku' tale lige meget (eller skal vi sige lige lidt) fransk. Så jeg fik da forklaret ham, at vi agtede at blive en tre-fire dage, og at vi gerne ville have en plads med noget skygge. Han dirigerede os ind mellem nogle skyggefulde, høje træer i skoven, piftede en gang i fingrene og kaldte med navn på nogle af fastliggerne. Og inden vi så os om, stod fire-fem mand klar til at skubbe Hobby'en på plads. Sådant bli'r man budt velkommen på en lille plads i Umbrien!

Vi må sige, at det er en af de hyggeligste pladser, vi endnu har boet på; alt var rent og ordentligt, ligesom vi hurtigt havde god kontakt til 'de faste' på pladsen. 'Campeggio Monti del Sole' i Narni er helt bestemt en af de pladser, vi med stor glæde vender tilbage til. Ud over et hollandsk par i en autocamper var vi i øjeblikket de eneste udlændinge på pladsen - og vi tvivler på, at det er ret mange danske campister, campingfatter hen over året har på sin plads. På hollændernes omgang med de øvrige campister ku' vi fornemme, at de nok kommer her år efter år. Og det forstår vi rigtig godt!

En glemt seværdighed

Lidt uden for Narni ligger Italiens geografiske midtpunkt. På positionen 42° 30' 11" nord, 12° 34' 24" øst markerer en stålspids på toppen af en sten, at man nu befinder sig præcist midt i Italien.

Vi havde læst om denne geografiske 'seværdighed' i en lille, undselig brochure - og havde da også noget besvær med at finde den. Et enkelt skilt lidt øst for byen viste godt nok derudad. Vi kørte først nogle km på en efterhånden dårligere og dårligere vej, til den hørte op - for til sidst at gå ca. 20

Rom er ubeskriveligt smuk i aftenlys. Så husk fotostativet!
Her er det Trevifontænen, som var motivet...

Turen hjem fra Rom foregik østpå ad den fantastisk smukt anlagte motorvej A24 gennem Abruzzer-bjergene. Her holder vi en kort pause, før vi fortsætter gennem tunnelen under Gran Sasso massivet.

minutter ad en sti ind i en tæt skov. Men vi fandt stedet. NU stod vi midt i Italiens grønne hjerte... Vi gætter på, at de fleste nok var vendt om inden! Men vi ville have mulighed for at prøve at stå med det ene ben i Syd- og det andet i Norditalien. Ligesom man i Rudbøl kan stå med det ene og det andet ben i hhv. Danmark og Tyskland. Vi havde valgt, at vi ville bo på campingpladsen i Narni bl.a. for at komme tæt på en menneskeskabt naturseværdighed, som vi hjemmefra havde besluttet, at vi absolut ville se: Marmorvandfaldet (Cascate delle Marmore) 7 km øst for Terni. Nogle campingvenner havde set det 160 m høje vandfald sidste år; de var blevet meget betaget af det og havde fortalt os, at det var noget, de gamle romere havde lavet omkring år 200 f.Kr. Så det måtte vi jo se - lidt af de gamle romere, som vi jo er! De der gamle gutter ku' da umuligt have lavet et vandfald af de dimensioner? Men den er god nok!

Historien bag faldet er kort fortalt, at romerne for bedre at kunne drive landbrug ønskede at afvande et stort marskområde. De havde derfor hugget en kanal tværs gennem bjergene fra den vandrige Velino-flod ved Lago di Piediluco til dalfloden Nera. Og hermed havde de skabt et vandfald, som indtil engang i 1930'erne har fossat milliarder af liter vand de 160 m ned i dybet. Det har været en enorm ingeniørmæssig bedrift dengang og siger meget om de gamle romeres formåen. Marmorvandfaldet anses for at være et af Europas højeste og smukkeste. Mussolini besluttede, at alt det gode vand ikke skulle spildes, men rørlægges og bruges til el-produktion i et vandkraftværk, - og dermed var der slukket for vandfaldet. I hvert fald indtil engang, vist nok i 70'erne, hvor man af hensyn til turismen fandt på at 'tænde og slukke' for vandfaldet på bestemte tidspunkter. En turistattraktion af store dimensioner var skabt - nøjagtig som i Trollhättan i Sverige, hvor man i forbindelse med "Fallens Dagar" også åbner og lukker for sluserne.

Vi besøgte Marmorvandfaldet en søndag, hvor der bogstavelig talt var sort af mennesker, som var kommet for at nyde det betagende syn af de enorme, hvide vandmasser, som kommer bragende ud fra de grønne, skovklædte klipper. Man kan beundre faldet enten nedefra - eller ad stier begive sig de 160 m op til 'porten', hvor vandet vælder ud og danner de flotteste regnbuer. Denne attraktion fortjener 5 stjerner i vores lille, private camping-notesbog!!!

Hurtig beslutning

Da vi den søndag aften var kommet hjem til Hobby'en, sad min kone og kiggede i vores gode, gamle grønne Michelin kortbog over Italien. Pludselig siger hun: "Ved du godt, at der faktisk kun er omkring 100 km til Rom i luftlinje herfra?" Næ, det havde jeg faktisk ikke tænkt på... "Ska' vi?" spurgte hun... "Tja, hvorfor ikke?!" Så inden vi vendte trækstangen mod nord og påbegyndte hjemrejsen, tog vi lige 3 dejlige dage ved Lago di Bracciano med daglige heldagsbesøg i det, der for os er verdens dejligste by - selv om vi hverken havde taget bykort, guider eller de uundværlige notater med bl.a. tips om gode restauranter med på turen i år. Det var jo slet ikke meningen, at vi skulle have været til Rom... Men sådan er campinglivet jo så dejligt. Det er frihed til at improvisere, det er ferie med berigelse og oplevelser på den måde og i den rytme, der lige passer til den enkelte familie. Vi ku' ganske enkelt ikke forestille os en bedre ferieform!

HUSK
Køb campingvogn
hos CC -
vi opbevarer gratis første år
derefter kr. 150,- pr.md

CC camping & HERRESTRUP
marine a/s 4571 GREVINGE
Tlf. 59 65 99 11
www.ccm.dk

HUSK
41 år i branchen
gi'r god baggrund
for kyndig vejledning!

CC camping & HERRESTRUP
marine a/s 4571 GREVINGE
Tlf. 59 65 99 11
www.ccm.dk